

Nenad Bogdanović**JUNIPER PERLIS, Performans UDICA****Performans GUA SHA****Galerija MAS, Odžaci****Studentski kulturni centar, Beograd, avgust 2006.**

Performansi Juniper Perlis, na 8. Međunarodnom festivalu multimedijalne umetnosti – IMAF 2006, “Udica” sa Gertrude Berg, galerija MAS u Odžacima, i “Gua Sha” u galeriji Cirkus u beogradskom Studentskom kulturnom centru, pružaju mogućnost percepcije radova nastalih u “korespondenciji” sa izvornim oblicima body-art akcija krajem šezdesetih i početkom sedamdesetih godina prošlog veka.

Na uličnom betonskom mostiću ispred ulaza u galeriju MAS dve žene su sedeći, jedna naspram druge, preplitale jedno vreme beli konac koji se inače koristi za heklanje raznih ukrasnih ručnih radova. Juniper i Gertrude u performansu “Udica” počinju radeći nešto što je tradicionalno vezano za život i rad većine žena u celom svetu. Njihovo “heklanje” prstima se završilo posle nekog vremena oblikovanjem končanog klupka i sve to ne bi prisutnoj publici bilo nešto zanimljivije da one nisu uzele dva kraja konca stavile ga u usta i počele da gutaju. Posle izvesnog vremena klupko je nestalo u njihovim želucima, a one spojene koncem dodirujući se usnama ustaju i izlaze na auto-put. Odmičući se polako jedna od druge konac je izašao iz njihovih nutrina. Performans ove dve

umetnice nosi višeznačne poruke. Jedna od njih nas navodi na ideju po samom karakteru i upotrebnom materijalu kao simbolu viševekovnog ugnjetavanja i uskraćivanja prava na slobodu izbora ženskoj populaciji širom planete. Jedna od mogućih simboličkih značenja je i realna mogućnost zblizavanja različitih ličnosti, kultura i interesa, u određenom društvenom i političkom ambijentu.

Juniper Perlis u performansu “Gua Sha”, kojeg je izvela u Studentskom kulturnom centru u Beogradu, koristi tradicionalnu tehniku i praksu lečenja u Aziji. Juniper je, na podu u sredini kružnog prostora galerije Cirkus, ležala naga na postavljenim jastucima. Nanosila je specijalnu kremu na kožu po čitavom telu. Posle utrljavanja rukom, primenjujući ovu tradicionalnu tehniku, praktikuje pritiske na kožu u snažnim, verovatno i bolnim, zamasima sa zaobljenim ivičastim instrumentom koji podseća na kašiku. Posle dužeg vremenskog perioda primene ove lekovite tehnike koža umetnice je bila dobro oštećena i na pojedinim mestima primetno prokrvavljena. Laički posmatrano, videvši ovaj umetnički čin, čoveku ne bi ni napamet palo da ovom metodom azijati leče razne hronične bolesti, bolove, normalizuju krvni pritisak. “Gua Sha” za razliku od njemu sličnih, iz novije istorije na savremenoj umetničkoj sceni u duhu body-arta, koji su se uglavnom bavili istraživanjima granica fizičkog i mentalnog, šalje nove vibracije i otvara šire vidike. Ovaj četvoročasovni performans daje pozitivističke predloge i nudi nam izlečenja kako samog tela tako i šire, u prenosnom edukativnom značenju, u kulturološkom i etičkom smislu.